

KATEDRA BOHEMISTIKY
Oponentský posudek na bakalářskou diplomovou práci

Autor: Veronika Katzerová

Studijní obor: Česká filologie se zaměřením na editorskou práci ve sdělovacích prostředcích

Název práce (česky/anglicky): Aplikace analytického rámce A. Bella na publicistické texty věnované tématu asistovaná reprodukce (ze zpravodajského portálu iDnes.cz) / Applying A. Bell's analytical framework on journalistic texts dedicated to the topic of assisted reproduction (taken from news website iDnes.cz)

Oponent práce: Vladimír P. Polách, Ph.D.

Hodnotící kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, schopnost formulovat cíl a závěry práce	B
Teoretická podkladová koncepce, metodologie, terminologie	B
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy	C
Interpretace a argumentace	C
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	C
Struktura práce, výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků, dodržení ortografické a gramatické normy	A
Bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	A
Výsledný průměr	C

Pozn.: Pro hodnocení se používá tzv. jemná známková stupnice, tedy: 1,0 – 1,3 – 1,7 – 2,0 – 2,3 – 2,7 – 3,0 – 3,3 – 4.

Hodnocení písemné verze práce – návrh klasifikačního stupně:

První část, zahrnující teoretické pozadí, je napsaná přehledně a kultivovaně a přináší základní přehled potřebné teorie: definici diskurzu, některých variant (kritické) diskurzivní analýzy, velestručný úvod do „teorie zprávy“ a vysvětlení spojení A. Babiše a reprodukčního byznysu.

Lze-li přesto něco vytknout, aniž by šlo o samoučelnou kritiku, tak je to na jednu stranu jistá „přepoznámkovanost“, na stranu druhou stručnost v některých teoretických pasážích. Je pochopitelné, že autorka cítí potřebu se opírat o autority, není ale asi nutné připojovat poznámku za každý odstavec, někdy i větu. Tento problém je snad pochopitelný u „obtížnějšího“ tématu „diskurz“, přetížené jsou ale třeba i kapitoly definující formu a funkci zpravodajství atd. Některé poznámky jsou navíc úplně zbytečné, protože opravdu popisují zcela zřejmé, odborně jasné záležitosti (22, 29, 30 aj.), některé jsou nejasné, protože nejsou připojené k citacím, ale odkazují nejspíše na parafráze celých větších pasáží (? viz č. 16; tuto nejasnost lze ovšem chápat i jako chybu, navíc opakovanou).

Literatura použitá v kap. 3 by mohla být možná vybírána lépe, jde většinou o úvodové příručky nebo Bečkovu stylistiku, přičemž zpravodajství má i nějaké normativní teorie, studie zabývající se objektivitou atd. V oblasti zpravodajství mi obecně chybí zmínka a literatura k otázce ideologie – jediné, co se tomuto problému přibližuje, je stručná deskripce objektivit zpravodajství. Ideologii by ale bylo vhodné rozpracovat i vzhledem k faktu, že autorka de facto zkoumá otázku nějaké ideologie ve společnosti, nějaký společensko-kritický kontext. Je také otázkou, zda sama nepřistupuje k analyzovanému ma-

teriálu s nějakým ideologickým podtextem (což nechávám jen jako otevřenou možnost směrem k diskuzi).

Více výtek mám k druhé, analytické části práce. Zkoumaný vzorek je definován trochu volně („vybrali jsme“, s. 29 – jak? je to vyčerpávající výběr?). Možná by bylo zajímavé sledovat i období před vstupem A. Babiše do zdravotnického byznysu s pozdějším vývojem. Nevím, zda je dobré zahrnout do vzorku rozhovory a vyškrtnout z něj texty z přílohy OnaDnes, která má vzhledem k cílové skupině zcela jistě významný *diskurzivní* potenciál.

Obsahová analýza je promítnuta především do škály pozitivní – neutrální – zmiňující rizika, přičemž tyto faktory odráží obsah, nikoliv třeba otázku jazykového zpracování (alespoň tak to chápu, je to asi i na diskuzi při obhajobě, je to asi v pořádku, jen omezující, mohlo se více zdůraznit). Autorka nezhodila, zda náhodou kauza kliniky Reprofit nemohla i kvantitativně zkreslit výsledky výzkumu.

Dále sl. Katzerová uvádí (s. 30), že „autoři zpráv navíc *účelově vybírali* takové pacienty, kteří asistovanou reprodukci na klinikách úspěšně podstoupili“ (kurzíva VPP). Má autorka nějaké indicie k tomu, že šlo o „účelový“ výběr? Co mohlo z hlediska novinářských rutin ovlivnit výběr zdrojů?

Na dvou textech následně autorka přináší detailní aplikaci Bellovy metody, tj. kritické analýzy. Nevím, jestli dva příklady by byly obecně dostatečným, vypovídajícím vzorkem, ale beru to spíše jako ilustraci využití dané metody ze strany autorky DP. Mám ale zásadní výhradu vůči tomu, že druhý článek je spíše překladem z francouzštiny než původním materiálem. Rychlý pohled na původní text v Le Figaro (je dostupný online) a na českou „verzi“ objasní, že česká redakce pouze použila nový nadpis a perex a tuzemská redaktorka připojila na konec francouzského textu statistické údaje a citace. Není to sice překlad, ale není to původní článek, což je podle mě omezující pro kontext, se kterým V. Katzerová pracuje. Aplikace jazykových analytických nástrojů (použití jazykových prostředků nějakého typu atd.) je v tomto případě navíc podmíněná detailním srovnáním výchozího francouzského textu a jeho české verze, což jsem v DP nedohledal.

Na s. 37 autorka píše, že v článku, který analyzuje, jsou nesrovnalosti v číslech. Je opravdu nutné, aby se dané číselné údaje vylučovaly, tj. lze je nějak interpretovat i jako reálné, pravdivé?

Po formální stránce nemám k práci výhrad.

Práci doporučuji k obhajobě s navrhovaným klasifikačním stupněm C.

Datum a podpis oponenta práce:

Otázky k diskusi:

Jsou uvedeny výše.

Hodnocení průběhu obhajoby (prezentace, odpovědi na otázky a připomínky z posudků, diskuse v plénu) – návrh klasifikačního stupně:

Výsledné hodnocení – klasifikační stupeň:

Datum a podpis vedoucího komise pro obhajoby BDP: